

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 55Ek/591/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119267394
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Kurec
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119267394.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: L.. C. T., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. U. P. XXX/XX, XXX XX C. L., zast. zákonným zástupcom - matkou B.M. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. U. P. XXX/XX, XXX XX C. L. proti povinnému: F. T., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. E. F. XX, XXX XX E. F. o vymożenie výživného a trov exekúcie, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 31.05.2019 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejoviem, so sídlom Moyzesova 669/15, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 37 800 001, pod sp. zn. 110EX 214/19 z a m i e t a.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 25.04.2019, vedeného pod sp. zn. 55Ek/591/2019, domáhal od povinného vymożenia výživného na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš vydaného pod sp. zn. XP/XX/XXXX dňa 20.01.2016.
- Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Matejoviem vydaním poverenia pod sp. zn. 55Ek/591/2019 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2019:6119267394.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 110EX 214/19.
- Súdny exekútor vydal na základe poverenia upovedomenie o začatí exekúcie dňa 29.04.2019, ktoré bolo dňa 24.05.2019 doručené povinnému.
- Povinný podaním zo dňa 31.05.2019 doručeným súdnemu exekútorovi dňa 31.05.2019 podal návrh na zastavenie exekúcie.
- Predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami bol súdu predložený súdnym exekútorom prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy do elektronickej schránky dňa 24.09.2019 spolu s vyjadrením súdneho exekútora. Prílohou podania bolo aj vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.
- V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie povinný uviedol, že podáva návrh na zastavenie exekúcie v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Mal za to, že pohľadávka, ktorá je predmetom tejto exekúcie nevznikla v žiadnom rozhodnom čase, teda k dátumom 15.03.2019, 15.04.2019 a 15.05.2019, nakoľko výživné v celom rozsahu bolo uhradené riadne a včas na účet, ktorý zadala zákonná zástupkyňa oprávneného v emailovej komunikácii. Zároveň povinný dodal, že zákonná zástupkyňa oprávneného osobne a v SMS komunikácii požiadala o skoršie úhrady výživného, v čom povinný vyhovel s poukázaním úhrady v mesiaci 12/2018 na mesiace 1/2019 a 2/2019. Výživné na 03/2019 bolo uhradené v mesiaci 1/2019 a výživné za 04/2019 bolo uhradené v mesiaci 02/2019. Výživné za mesiac 05/2019 povinný uhradil dňa 15.05.2019. Všetky platby od 1/2018 do 05/2019 povinný priložil

k návrhu na zastavenie exekúcie. Súčasne povinný tvrdil, že vyživovaciu povinnosť si plní riadne a od rozvodu manželstva poskytuje oprávnenému ako svojmu synovi aj vecné plnenia mesačne a osobnú starostlivosť nad rámec vyživovacej povinnosti. S poukazom na vyššie uvedené pokladal poverenie na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Banská Bystrica č. 6119267394 zo dňa 26.04.2019 za arbitrárne a zároveň nedôvodné. V tejto súvislosti namietal aj účelnosť vynaložených trov exekúcie oprávneného a navrhol, aby na úhradu trov exekúcie súd zaviazal zákonnú zástupkyňu oprávneného. Povinný pokladal návrh na vykonanie exekúcie za šikanózný výkon práv voči jeho osobe s poukázaním na exekučné konania 304/2014, sp. zn. 6Er/1744/2014 a 306/2015, sp. zn. 6Er/1013/2015, ktoré boli zastavené ako neprípustné. Na základe načrtnutých skutočností povinný nepokladal za legitímne a právne akceptovateľné, aby poverenie mohlo a malo byť vykonateľným exekučným titulom. Dal do pozornosti fakt, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, čo v danom prípade podľa názoru povinného absentuje. Zároveň mal za to, že daným konaním sú hrubo porušované jeho práva. V zmysle týchto skutočností povinný navrhol, aby súd podľa § 61k ods. 1, písmeno d) Exekučného poriadku zastavil exekúciu vedenú voči jeho osobe.

7. Z vyjadrenia zákonného zástupcu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyplynulo nasledovné. Ako prvé podotkol, že so zastavením exekúcie a ani jednou zo skutočností uvádzaných povinným nesúhlasí. Mal za to, že dôvod na zastavenie exekúcie uvádzaný povinným nie je daný, neexistujú žiadne iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu. Poukázal tiež na to, že nie je daný ani žiadny iný dôvod, pre ktoré by bolo možné exekúciu zastaviť. So skutočnosťou uvádzanou povinným o vzniku pohľadávky, teda k dátumom 15.03.2019, 15.04.2019 a 15.05.2019 sa zákonný zástupca oprávneného nestotožňoval, a trval na tom, že povinný si vyživovaciu povinnosť k maloletému C. v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku nespĺnil a výživné neuhradil v mesiaci 03/2019, 04/2019 a 05/2019, preto bol toho názoru, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Skutočnosti o žiadosti zákonného zástupcu oprávneného ku skorším úhradám tvrdené zo strany povinného zákonný zástupca oprávneného poprel a dodal, že povinný výživné na oprávneného za 03/2019, 04/2019 a 05/2019 nemal uhradené v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie. Povinného zákonný zástupca oprávneného žiadal, aby výživné zaplatil skôr, avšak z dôvodu, že k úhradám výživného dochádzalo takmer vždy po lehote splatnosti. K dôkazu (správa zo dňa 16.10.), na ktorý sa povinný odvolával, že zákonný zástupca oprávneného žiadal o skoršiu úhradu výživného zákonný zástupca oprávneného uviedol, že je vytrhnutý z kontextu celej situácie, pretože zákonný zástupca oprávneného nikdy nežiadal, aby povinný hradil výživné na oprávneného za viac mesiacov dopredu a ani nikdy medzi zákonným zástupcom oprávneného a povinným k takejto dohode nedošlo. Touto správou zákonný zástupca oprávneného žiadal len o to, aby výživné za každý mesiac platil riadne a včas, nakoľko sa stávalo, že povinný neuhrádzal výživné do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca, ako mu to ukladá právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, ale uhrádzal ho neskôr, čo vyplýva aj z ním predložených dokladov o vkladoch výživného na účet. Taktiež táto skutočnosť vyplýva aj z prehľadov platieb, ktoré prekladá zákonný zástupca oprávneného. Dňa 08.12.2018 povinný zaslal zákonnému zástupcovi oprávneného správu, kde oznámil nasledovné: „Rád by som Ti odovzdal finančnú hotovosť na darčeky pre U., C. a Tebe. Prídeš dnes na turnaj? Ak áno zoberieš C.?“ Povinný po tejto správe vložil dňa 14.12.2018 na účet sumu 990 EUR, pričom z dokladu, ktorý predložil povinný nevyplýva, že by šlo o úhradu výživného na tri mesiace (12/2018, 01/2019, 02/2019), túto úhradu nešpecifikoval ako výživné na dané mesiace, pretože išlo o úhradu na darčeky. Podľa tvrdenia zákonného zástupcu oprávneného samotný povinný ho kontaktoval a oznámil mu, že úhrada, ktorú zaslal v mesiaci 12/2018 je úhradou na darčeky pre staršiu dcéru U. a maloletého C. (oprávneného). Pokiaľ povinný poukazuje na to, že výživné za mesiac 03/2019 bolo uhradené v mesiaci 01/2019 a výživné za mesiac 04/2019 bolo uhradené v mesiaci 02/2019, tak tie tiež neobsahovali špecifikáciu, že by šlo o úhrady výživného v danom mesiaci za iné mesiace a teda túto obranu povinného podľa zákonného zástupcu oprávneného je potrebné pokladať za účelovú. K tvrdeniu povinného, že si vyživovaciu povinnosť plní riadne a poskytuje oprávnenému ako svojmu synovi aj vecné plnenia a osobnú starostlivosť nad rámec vyživovacej povinnosti zákonný zástupca oprávneného uviedol, že osobná starostlivosť je maloletému C. (oprávnenému) poskytovaná zo strany zákonného zástupcu oprávneného a nie zo strany povinného a plnenie nad rámec vyživovacej povinnosti bolo jediné, a to práve v mesiaci 12/2018 na darčeky pre staršiu dcéru U. a maloletého C. (oprávneného), ktoré však chce povinný teraz priradiť k platbe výživného maloletého C. (oprávneného) a už plnoletú dcéru U.. Zákonný zástupca oprávneného mal za to, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, keďže ako vyplýva z vyššie popísaného, povinný výživné ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie za mesiac 03/2019, mesiac 04/2019 a mesiac 05/2019 uhradené nemal a taktiež

zákonny zástupca oprávneného je toho názoru, že dôvodný je aj návrh na vymáhanie bežného výživného do budúca pre maloletého C.. Súdnemu exekútorovi následne po podaní návrhu na vykonanie exekúcie zákonny zástupca oprávneného oznámil, že výživné v mesiaci 05/2019 povinný pre oprávneného uhradil. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, na základe podaného návrhu, ktorý je v celom rozsahu dôvodný. K tvrdeniu povinného o šikanóznom výkone práv zákonny zástupca oprávneného dodal, že skôr správanie povinného treba posúdiť z morálneho hľadiska, pretože povinný najskôr oznámil, že ide o peniaze na darčeky pre deti, následne prestal platiť výživné a v konečnom dôsledku si dané platby neskôr priradil k platbám výživného, tak ako mu to aktuálne vyhovovalo. Na záver zákonny zástupca oprávneného uviedol, že nesúhlasí s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a navrhol súdu, aby návrh povinného v celom rozsahu zamietol z dôvodu neexistencie zákonného dôvodu na zastavenie exekúcie.

8. Z predloženého vyjadrenia súdneho exekútora vyplývajú skutočnosti o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a preukázaní dodržania zákonnej lehoty pri jeho podaní vzhľadom k prevzatíu upovedomenia o začatí exekúcie.

9. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

10. Podľa § 46 ods. 1 písmeno a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 odsek 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

11. Podľa § 61k ods. 1 písmeno d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

14. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

15. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

16. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

17. Podľa § 64 ZoR ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, súd môže rozhodnúť o povinnosti zložiť peňažnú sumu na výživné, ktoré sa stane splatné až v budúcnosti, na osobitný účet zriadený v prospech maloletého dieťaťa rodičom, ktorý ho má v osobnej starostlivosti. V rozhodnutí uvedie spôsob, akým sa z tohto účtu zabezpečí v prospech maloletého dieťaťa pravidelné mesačné poukazovanie určených súm na výživné.

18. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou

vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

19. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení, preštudovaní kompletného spisového materiálu, a písomností predložených súdnym exekútorom konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Súd mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výrokoch exekučného titulu neplnil riadne, včas a v stanovenej výške. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne, nakoľko povinný sa s plnením povinnosti uloženej vykonateľným rozhodnutím súdu dostával do omeškania, čo preukazujú aj doklady o prehľade platieb predložené povinným, a to konkrétne zo dňa 16.04.2018, 16.11.2018, 21.01.2019 a 19.02.2019, vzhľadom k výroku exekučného titulu, podľa ktorého mal povinný plniť vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Skutočnosť, ktorú povinný uvádza vo svojom návrhu, že zaplatil sumu 990,00 EUR dňa 14.12.2018 neznamena zánik nároku, nakoľko exekúcia sa začala z dôvodu, že povinný nepristupoval k plneniu vyživovacej povinnosti zodpovedne a neplnil ju v zmysle predmetného exekučného titulu v mesiacoch 03/2019 a 04/2019. Aj samotná úhrada zo strany povinného uvedenú skutočnosť potvrdzuje, nakoľko jednorazová platba nespĺňa podmienky plnenia vyživovacej povinnosti riadne a včas, práve naopak ozrejmuje fakt, že povinný platí výživné nepravidelne a dostáva sa tým pádom do omeškania. A zároveň táto jednorazová platba bola určená na iný účel ako zaplatenie výživného, čo bolo súdu zrejmé z predložených listinných dôkazov, či už zo strany povinného alebo zákonného zástupcu oprávneného. Bola určená na darčeky pre deti povinného. Z textu ustanovenia § 76 ods. 1 ZoR vyplýva, že nie je možné aby sa povinný zbavil zodpovednosti platenia vyživovacej povinnosti jednorazovým splatením určitej sumy oprávnenému (resp. jeho zákonnej zástupkyňi). Výnimku, kedy možno výživné zaplatiť jednorazovo do budúcnosti predstavuje ustanovenie § 64 ZoR, keď súd môže rozhodnúť o povinnosti zložiť peňažnú sumu na výživné, ktoré sa stane splatné až v budúcnosti, na osobitný účet zriadený v prospech maloletého dieťaťa rodičovi, ktorý ho má v osobnej starostlivosti. Jedná sa o zloženie preddavku na osobitný účet, z ktorého bude zabezpečená mesačná výplata výživného (tzv. tezaurácia výživného), avšak len pre maloleté dieťa za existencie osobitných okolností. Podmienky pre uplatnenie tejto výnimky neboli splnené a ani nebolo o takejto možnosti rozhodnuté príslušným súdom. Konajúcemu súdu bolo z povinným predložených dokladov o prehľade platieb zároveň zrejmé, že k zaplateniu výživného za mesiace 03/2019 a 04/2019 vôbec nedošlo. Neplnením si svojej vyživovacej povinnosti uloženej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš vydaného pod sp. zn. XP/XX/XXXX dňa 20.01.2016, teda neplatením bežného výživného pravidelne vo výške 130,- EUR/ mesačne na maloletého C. (oprávneného), sa suma na akú je vedená exekúcia navyšuje. Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že návrhom povinného na zastavenie exekúcie nedošlo k naplneniu ani jedného zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

20. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

21. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.